PREZES
NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

Warszawa, dnia 7 marca 2014 r.

BO/Wiz-467-1/14

Pan
Tadeusz Wypych
Fundacja dla Zwierząt ARGOS
ul. Garncarska 37A
04-886 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 grudnia 2013 r., zawierające wniosek o skierowanie przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności art. 4 pkt 16, art. 4 pkt 25, art. 11 ust. 1, art. 11 ust. 4, art. 11a, art. 34a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856, dalej: ustawa o ochronie zwierząt), art. 7 ust. 1 pkt 3, art. 7 ust. 1 pkt 4 (w części dotyczącej schronisk dla bezdomnych zwierząt), art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r., poz. 1299), art. 1 pkt 1 lit. j ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych (Dz. U. Nr 22, poz. 141, ze zm.) z wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą demokratycznego państwa prawa, uprzejmie informuję, że Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego nie znajduje podstaw do podjęcia postulowanych działań.

Z uzasadnienia do projektu wniosku Fundacji do Trybunału Konstytucyjnego wynika, że Fundacja kwestionuje stosowanie wskazanych w piśmie przepisów przez podmioty odpowiedzialne za zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom. Zdaniem Fundacji, przyczyną takiego stanu rzeczy jest brak dostatecznej określoności wskazanych w piśmie przepisów prawa, co w konsekwencji prowadzi do ich interpretacji pozwalającej na praktyki patologiczne przez podmioty odpowiedzialne za ich stosowanie.

ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5, 00-011 Warszawa, tel.: 022 827 7943, fax: 022 827 6687, prezesnsa@nsa.gov.pl

Należy jednakże, wskazać, że Trybunał Konstytucyjny w swoim orzecznictwie wskazywał wielokrotnie, że nie w każdym wypadku nieprecyzyjne brzmienie lub niejednoznaczna treść przepisu uzasadniają wyeliminowanie go z obrotu prawnego w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (wyroki z dnia: 16 grudnia 2003 r., sygn. akt SK 34/03, 28 czerwca 2005 r., sygn. akt SK 56/04). Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, niejasność lub nieprecyzyjność przepisu może uzasadniać stwierdzenie jego niezgodności z Konstytucją, o ile jest tak daleko posunięta, że wynikających z niej rozbieżności nie da się usunąć za pomocą zwyczajnych środków mających na celu wyeliminowanie niejednolitości w stosowaniu prawa (wyrok z dnia 29 marca 2010 r., sygn. akt K 8/08)[1].

W piśmie z dnia 27 grudnia 2013 r. i jego załącznikach przedstawiona została szeroka analiza problemu postępowania z bezdomnymi zwierzętami, wskazująca na obowiązujące przepisy prawa jako jedną z przyczyn patologicznych zjawisk, do jakich dochodzić może w ramach ich realizacji.

Analiza spraw sądowoadministracyjnych dotyczących podniesionych w piśmie z dnia 27 grudnia 2013 r. zagadnień wskazuje, że ich ogólna liczba jest niewielka, a ponadto nie występują w nich rozbieżności czy poważniejsze wątpliwości dotyczące stosowania obowiązujący przepisów prawa.

Podkreślić przy tym należy, że w sprawie odławiania zwierząt bezdomnych stanowisko sądów administracyjnych jest jednoznacznie - zabrania się odławiania zwierząt bezdomnych bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, a wyłapywanie bezdomnych zwierząt i rozstrzyganie o dalszym postępowaniu z tymi zwierzętami odbywa się wyłącznie na mocy uchwały rady gminy podjętej po uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii oraz po zasięgnięciu opinii upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt (np. wyrok NSA z dnia: 12 czerwca 2007 r., sygn. akt II OSK 339/07, 12 czerwca 2007 r., sygn. akt II OSK 339/07; wyrok WSA: w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 11 lipca 2012 r., sygn. akt II SA/Go 487/12, WSA w Rzeszowie z dnia 8 sierpnia 2013 r., sygn. akt II SA/Rz 463/13, WSA w Kielcach z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II SA/Ke 236/11).

---

[1] Także postanowienie TK z dnia 27 kwietnia 2004 r., sygn. akt P 16/03, OTK ZU nr 4/A/2004, poz. 36, oraz wyroki z dnia: 16 grudnia 2003 r., sygn. akt SK 34/03, OTK ZU nr 9/A/2003, poz. 102; 28 czerwca 2005 r., sygn. akt SK 56/04; 15 stycznia 2009 r., sygn. akt K 45/07, OTK ZU nr 1/A/2009, poz. 3

Odnosząc się do podnoszonych w piśmie obaw o dalszy los przetrzymywanych zwierząt należy podkreślić, że stosownie do art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, zabrania się – pod groźbą odpowiedzialności karnej – nie tylko nieuzasadnionego lub niehumanitarnego zabijania zwierząt (art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt), ale także znęcania się nad nimi, rozumianego w szczególności jako utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania (art. 6 ust. 1 i 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt), jednak kwestia ta pozostaje poza jurysdykcją sądownictwa administracyjnego.

W tej sytuacji informuję, że brak jest przesłanek do skorzystania w przedstawionej sprawie z uprawnienia przewidzianego w art. 191 ust. 1 pkt 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z przedstawionych w piśmie względów Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego nie uważa także za zasadne podejmowania się merytorycznej oceny słuszności i potencjalnej skuteczności dołączonego do pisma projektu wniosku do Trybunału Konstytucyjnego lub wskazywania innych dróg prowadzących do doskonalenia prawa w zakresie ochrony zwierząt.

z up. Prezesa NSA

Wiceprezes NSA Włodzimierz Ryms